

Sygn. akt I C 91/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Aleksandra Gawlas

Protokolant: stażysta Katarzyna Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko B. L.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 91/15

UZASADNIENIE

(...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. wystąpił przeciwko B. L. z powództwem o zapłatę kwoty 92,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powód argumentował, iż pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wobec uiszczenia na rzecz usługodawcy należnej zapłaty, po stronie B. L. powstało zadłużenie na kwotę 92,30 zł. Na podstawie umowy cesji z dnia 23.01.2013r., (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. nabył od (...) Sp. z o.o. w W. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi wobec B. L..

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25.10.2013r. wydanym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, pozwany B. L. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27.04.2009r. pomiędzy (...) S.A. w W. a B. L. doszło do zawarcia Umowy Sprzedaży Aparatów w ramach Programu (...) Aparatów dla (...). Przedmiotem umowy było świadczenie na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych.

(dowody:

umowa z dnia 27.04.2009r. – k44-45,

regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów (...) k46-48,

wyjaśnienia pozwanego – k58, 77-78)

W dniu 29.12.2011r. (...) S.A. w W. wystawiła przeciwko pozwanemu notę obciążeniową nr (...) -MP na kwotę 77 zł stanowiącą karę umowną naliczoną przez Polkomtel za niedokonanie przez abonenta obowiązkowej liczby zasileń konta kwotą minimalną. Pismem z dnia 29.12.2011r. (...) S.A. w W. wezwał pozwanego do zapłaty kary umownej do dnia 13.01.2012r.

(dowody:

nota obciążeniowa nr (...) -MP – k43,

wezwanie do zapłaty z dnia 29.12.2011r. – k43,

wyjaśnienia pozwanego – k58, 77-78)

W dniu 23.01.2013r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. w W., jako cedentem, a (...) 1 Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym w W., jako cesjonariuszem, doszło do zawarcia umowy sprzedaży niespornych i wymagalnych wierzytelności pieniężnych w stosunku do dłużników, wynikających z zawartych umów, w szczególności umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych i umów zawieranych w ramach promocji przez użytkowników (...).

(dowody:

umowa sprzedaży wierzytelności – k32)

Pismem z dnia 28.02.2013r. (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. wezwał B. L. do zapłaty kwoty 87,89 zł, informując jednocześnie pozwanego o cesji wierzytelności. Do chwili obecnej pozwany nie uiszczył żądanej przez powoda kary umownej.

(dowody:

zawiadomienie z dnia 23.01.2013r. – k33,

wezwanie do zapłaty z dnia 28.02.2013r. – k49,

wyjaśnienia pozwanego – k58, 77-78)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktów prawotwórczych, spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, tzw. onus probandi spoczywa na tym, kto przedstawia określone twierdzenia, a nie na tym, kto im przeczy. W omawianym zakresie, istotną rolę pełnią także przepisy proceduralne, kształtując zasadę tzw. kontradiktoryjności postępowania cywilnego. Art. 3 k.p.c. zobowiązuje strony do dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiania dowodów. Art. 232 k.p.c. nakłada z kolei na strony obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar dowodu z reguły spoczywa na powodzie aż do momentu wykazania zasadności podnoszonego roszczenia (udowodnienia faktów będących podstawą żądania). Później, następuje jego przesunięcie na stronę pozwaną.

W ocenie sądu, strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, iż nabyła od (...) Sp. z o.o. w W. wierzytelność przysługującą temu ostatniemu od B. L.. Przedmiotem umowy z dnia 23.01.2013r., zgodnie z treścią jej § 3 były niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne w stosunku do dłużników, wynikające z zawartych umów,

w szczególności umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych i umów zawieranych w ramach promocji przez użytkowników (...). Tymczasem zaofiarowany przez stronę powodową materiał dowodowy nie wskazał, czy wiarytelność przysługująca (...) Sp. z o.o. w W. wobec pozwanego także została objęta przedmiotem umowy (brak załącznika szczegółowo wymieniającego wiarytelności będące przedmiotem transferu). Datowanemu na dzień 19.02.2013r. i skierowanemu do pozwanego przez pierwotnego wierzyciela, zawiadomieniu o cesji wiarytelności oraz datowanemu na dzień 28.02.2013r. i skierowanemu do pozwanego przez stronę powodową wezwaniu do zapłaty nie sposób przypisać waloru dowodzącego okoliczności zawarcia przez (...) Sp. z o.o. w W. i (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. umowy przelewu wiarytelności. Wskazać należy, że badanie legitymacji procesowej stron procesu jest obowiązkiem sądu, który do kwestii tej odnosi się przed merytoryczną oceną sprawy, a jej brak zawsze skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby merytorycznej oceny roszczenia (por. wyrok SA w Szczecinie z dnia 2 kwietnia 2009 r. I ACA 53/09).

Niezależnie od powyższego, Sąd Rejonowy stoi na stanowisku, iż brak było podstaw do obciążenia pozwanego karą umowną. W myśl bowiem art. 483 § 1 k.c., można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Z zacytowanego przepisu wynika zatem wprost, iż ww. dodatkowe zastrzeżenie umowne dotyczy wyłącznie zobowiązań niepieniężnych, tymczasem podjęte przez pozwanego wobec (...) S.A. w W. zobowiązanie miało wymiar pieniężny – zasilenie konta polegało na uiszczeniu opłat (§ 10 ust. 3 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów (...)). Zgodnie z treścią art. 58 § 1 k.c., czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba, że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Zastrzeżenie kary umownej w rozpatrywanym przypadku uznać tym samym należało za nieważne, a co za tym idzie, niemogące wywołać skutków prawnych po stronie pozwanego. Na dokonaną ocenę bez wpływu pozostaje treść art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne, zgodnie z którym w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Sąd w pełni podziela zapatrywanie Sądu Okręgowego w Białymstoku, wyrażone w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 września 2013r. w sprawie II Ca 453/13, zgodnie z którym “z cytowanego przepisu wynika bowiem możliwość dochodzenia roszczeń przez operatora, w przypadkach w nich przewidzianych, przy czym roszczenie nie może być utożsamiane z dochodzeniem w każdym przypadku kary umownej. Ten uproszczony sposób dochodzenia odszkodowania przewidziany jest bowiem jedynie w przypadku nienależytego wykonania lub niewykonania zobowiązań niepieniężnych. Operator na podstawie w/w przepisu może natomiast dochodzić kary umownej jedynie wtedy, gdy przewidziana jest ona przy rozwiązaniu umowy z innych przyczyn niż niepłacenie w terminie opłat. W przypadku takim, jak w niniejszej sprawie operator dochodzić może odszkodowania na zasadach ogólnych, przy czym w przeciwieństwie do roszczenia z tytułu kary umownej winien wykazać wysokość szkody”. Dodać również należy, że zastrzeżenie kary umownej w realiach rozpoznawanej sprawy nie podlegało indywidualnym negocjacom, co skutkowało uznaniem sprzeczności tego elementu umowy z art. 385¹ § 1 k.c. Jak bowiem słusznie zauważył Sąd Okręgowy w Łodzi w orzeczeniu z dnia 19 stycznia 2015r. w sprawie III Ca 1875/14 “jest tak, gdyż rozwiązanie umowy następuje w tym przypadku z inicjatywy operatora, choć niezaprzecalnie z przyczyn leżących po stronie klienta. Prowadzi to w istocie do sytuacji, gdy to od swobodnej decyzji operatora o rozwiązaniu lub nierozwiązaniu umowy zależy, czy pojawi się obowiązek uiszczenia opłaty, czy też nie”.

Abstrahując od powyższego, dostrzeżenia także wymaga, że powód nie wskazał, w jaki sposób dokonał obliczenia kwoty dochodzonej w niniejszej sprawie. Jakkolwiek z treści § 3 ust. 1 i 2 umowy zawartej z pozwanym w dniu 27.04.2009r. wynika, że użytkownik będzie zobowiązany do zapłaty na rzecz Polkomtel kary umownej w wysokości opisanej w tabeli A umowy, a wysokość kary umownej będzie pomniejszana w zależności od liczby zasileń kwotą minimalną, jednak w oparciu o twierdzenia pozwu, jak i dołączone przez powoda dokumenty, nie sposób ustalić choćby, ilu doładowań pozwany dokonał. Pozwany natomiast oświadczył, że nie wie, w jaki sposób dokonano obliczenia kary umownej.

Mając to na uwadze, powództwo należało oddalić.